

KIRJA-UUTUUEDET ESILLE KORKEATASOISESSA MUSIIKKI-ILLASSA

Tiistai-iltana 02.12.008 koettiin Helsingin kristillisen opiston tiloissa Helsingin Laajasalossa poikkeuksellisen hienoja hetkiä kauniista ja taitavasti esitetyistä musiikista nauttien – ja siihen osallistuen. Pro Karelia ry ja Karelia Klubi ry järjestivät laulu- ja soittoillan, koska 30.10.2008 musiikki-illan yleisöstä merkittävä osa ei päässyt tilaisuuteen lähellä sattuneen putkirikon vuoksi.

Ilta oli toisellakin tavalla merkityksellinen. Sen alussa julkistettiin kaksi Karjalan palautukseen liittyvää saman tekijän kirjoittamaa kirjaa: Karjalan palautus kuin tukka takussa ja Venäjä kriisissä. Molemmat kirjat on kirjoittanut kauppat. maisteri Veikko Saksi. Kenelläkään ei tullut mieleen tilannetta, jossa saman tekijän kaksi kirjaa olisi julkaistu samanaikaisesti. Kirjoista on esittely toisaalla tässä lehdessä.

MUSIIKKI-TILAISSUUDESSA oli paikalla noin 80 henkeä, mikä sateisen arki-illan ja keskustasta sivussa olevan paikan huomioon ottaen oli mukava määrä. Ennen tilaisuuden alkua yleisöllä oli mahdollisuus ravita fyysistä oloaan talon valmistamalla herkullisilla sämpylöillä ja korvapuusteilla sekä teellä ja kahvilla.

Kahvinjuonnin aikana viihdetaiteilija Richard Järnefelt muotoili omista sovituksistaan mukavia sikermiä flyygelillä. Hyvästä kahvimusiikista onkin saatu harvemmin nauttia.

Richard Järnefelt toimi myöskin useimpien yhteislaulujen säestäjänä. Harvemmin flyygelillä myöskään soitetaan tilaisuuden avaavaa fanfaaria, mikä tässä tilaisuudessa tapahtui. Sen jälkeen olikin aika kajauttaa koko yleisön voimin Karjalaisten laulu.

Kirjojen julkistamistilaisuuden ja musiikki-illan avasi Veikko Saksi, joka samalla esitteli molemmat uutuuskirjat. Kommenttipuheenvuoroissaan professori Arto Lahti, tohtori Ilmari Susiluoto ja puheenjohtaja Henn Pölluaas Virosta, käsitteivät lähinnä Venäjän tilaa ja Venäjä-kirjan otetta tämän tilan kehittymisen kuvaajana.

Monelle jäi mieleen Ilmari Susiluodon uljas runo kirjojen tekijälle, mutta harvempi siitä varmaankaan muisti sisältöä tarkemmin, ehkä loppusointuja sentään. Tässä se runo on kokonaisuudessaan:

Veikon Viisu

*Onnittelut siit, et olet taas
aanut aikaan kirjan, ei kun kaks,*

*Siit tulee elo heti ilosemmaks,
ja karjalaasen mieli onnellisemmaks.*

*Ei tarvi nääs mieltiä,
mitä joululahjaks,
se on nimittäin joko*

*Veikko yks tai
Veikko kaks, ja viel paremmin
jos molemmaks.*

Hyvää Joulua kirjailijalle!

Kommenttipuheenvuoroista jäivät ehkä parhaiten mieleen Ilmari Susiluodon venäläiset anekdotit ja virolaisen vieraamme kevennys, jonka ydin oli tämä: Ivan moitti, miten länsi on menossa kohti syvää kriisiä ja kurjuutta, mutta sitten hän muisti hehkuttaa, että Neuvostoliitto on aina askeleen länttä edellä. Arto Lahden analyysi oli asiantuntemusta ja globaalia näkökulmaa valaiseva, tiedemiehen avara katsaus maailman menoon.

Varsinaisen musiikki-illan avasi ruotsalaisten vieraitten, Eila ja Elin Pölläsen viulu-kitaralaulu –esitykset, jotka kertoivat Karjalasta sydämissämme. Sekä laulu, että Eila Pölläsen kertomukset osoittivat, ettei Karjalaa ole Ruotsissakaan unohdettu, vaan se elää siellä suomalaisten sydämissä lämpimästi.

Karjalainen laulu-ilta on vajaa ilman Raita Karpoa. Hänen äänensä helkkyi jälleen, nyt Marja-Leena Saksin säestämänä. Sylvian joululaulu toi varmasti monelle lapsuuden ihanat joulut mieleen. Toisena lauluna Raita Karpolla oli Ahlapuron Kaunein jouluni.

Karelia Klubin ensimmäinen puheenjohtaja Antero Siljola järjestytti salia komealla bassolla. Kotilaisen Kunnia Korkeudessa ja Hannikaisen Tuikkikaa oi joulun tähtöset olivat komeaa kuultavaa.

Sateisen illan kunniaksi yleisö lauloi

yhteislauluna No onkos tullut kesä. Olivat ainakin lumet hävinneet laulun johdosta tai muuten. Toisena yleisölauluna oli En etsi valtaa loistoa.

Varmastikin useille kuuntelijoille tuli mukavana yllätyksenä viulutaiteilija Päivyt Mellerin kolme ihastuttavasti ja sykkädyttävästi soittamaa Sibeliuksen säveltä: Romanssai, Mazurkka ja Rondino. Se oli virtuosomaista soittoa, jonka teki täydelliseksi Sibelius-Akatemian säestyksen lehtorin Risto Lappalaisen vahva säestys.

Illan viimeisenä ohjelman mukaisena esityksenä oli opiston rehtorin Juha Matti Holopaisen kajauttamat Kasken Mokit nukkuu lumiset ja Sibeliuksen Jo joutui ilta. Laulut olivat kuin piste i:n päälle.

Yleisö sai kuitenkin ylimääräisen esityksen, kun yli 80-vuotias karjalaisrouva, jonka nimi valitettavasti putosi kirjoittajan mielestä pois, esitti kaksi oivallista runoa eläytyen ammattilaisen ottein niiden tunnelmaan.

Tilaisuuden lopuksi yleisö yhtyi Marja-Leena Saksin ja Päivyt Mellerin säestämään Enkeli taivaan –virteen. Tämän tilaisuuden musiikki-anti jäi erityisen syvästi mieleen.

Karjala-tuotteiden osalta yleisöllä oli mahdollisuus kartuttaa lahja- ja kirjavalikoimaansa Päivikki Tiilikän runsaalla kirja- ja oheismateriaalilla.

Tilaisuuden videoinnista vastasi Jukka

*Onko
poliittinen liturgia
eräänlainen
viihdettä korvaava
turrutusmuoto,
jonkaavulla
todellinen
tilanne häivytetään
mieltä painamasta?*